

МИРОСЛАВ ТОДОРОВИЋ

ГРЧКА СВЕСКА, 3

ЗОРА НАД ЕГЕЈСКИМ МОРЕМ

За Бориса Лазића

РУДИ зора над Егејским морем.
Посматрам како се руј у плавет утапа
Док сунце упловљава на пучину неба
Што се у пејзажу егејске огледа

Светла пруга титра по површини мора
Светлост трепери у настајању песме
Што се од искона на исти начин догађа
О чему јутро мора са звуцима што све говори

Небеска плавет и мора плавет два листа вечне песме
Која се од памтивека пише која је БиблиЈА
Сунце је већ у зениту ја слушам море
Музику вечности из које светлост изасјава

Свака кап воде суза је у мору песме
Песак зналац о томе повест пребира
На обали коју таласи времена запљускују
Чују се у хуку одједи уморне историје

Песак – песма ветар и таласи је дописују
Све је у песку – митови и богови шумови историје
Трепери светлост понад плавети пучине
Зора над Егејом о вечности поезије

Седим на обали мора на почетку велике књиге
Слушам таласе слушам приче Богова
Музика мора памћење и време сабира
У песак што тему вечног склапајући расклапа

Склопим очи – на стени краљ Егеј¹ стоји
Види: На хоризонту брод се појављује једра црна спуштена
Чух удар тела у море таласи потом слику прекрише
Отворим очи јутарња светлост мора љескају се огледала

Хиљаду година трен један у песку речи шумови
Мит се распрскава у светлосним огледалима пучине
Песак је песме у којој шуме митови
Богови се чују из ове песме заумне дубине

Неа Врасна 28. мај – 6. јун 2024.

ПЕВ НА ОБАЛИ

ДОК слушам шумор
Таласе што с пучине на обалу стижу
Причу пута песку остављају

Чујем историју хук и мук летописни
Све што је песак речи у тишину
Која озгора веје у запис овај скаменио

Пучина слика света љеска се таласа
С небом понад што све озго гледа
Белешка у ноћи описом судњег часа
Од искона слову се исповеда о томе приповеда

Векове сажме стих то песака зрно мливо
То таласа пена шум што после свега оста
За слут песме понад митске измаглице
Плавети с ехом предања

---

¹ Егеј (грч. Αἰγεύς, лат. *Aegeus*: козји), у грчкој митологији отац Тезејев, атински краљ. Када је Тезеј на Криту убио Минотаура, у повратку је заборавио да према договору замени црна једра белима, па је Егеј мислио да му је син погинуо и бацио се у море, које је по њему добило име.

Чујем из говора мора хук историје
На обали песме у живом сјају пене
Талас сам који у стену удара
У светлости песме коју пишем док се распрскава

Јутро је

Силазим с крста својих година
Онај сам који на обали песме чека јутро

Неа Врасна, 1–5. јун 2023.

* * *

ЦЕЛОГ живота на пучини песме
Сада старац знаш да су
Књиге твоје о томе само хриди
О које су се таласи живота разбили
У светлости капљице развејали
И речи ове
Митови су се вратили у пећине
О томе и песма из празне љуштуре шкољке
Из које слушам хучање мора
Склопљених очију видим олује историје
У песку шуме

Семенка свепесме што књигу вечности
Отвара и
палимпсестно посланицу пише

28. мај 2019.

ПУЧИНА ЈЕ ПЕСМА

ПУЧИНА је песма
Плаветна хартија неба
Око вечног понад светли

Смењују се пејзажи певања
Прелистава
Испис древне и
будуће праИстине

Слушам о томе хук таласа
Чујем миленијуме у песку расуте
Све што мислимо да постоји
Шуми у песми коју линија хоризонта
У плаветној измаглици има

О томе митске приче блистају
На јутарњем пејзажу пучине

ПРАЗНЕ СУ ПЕЋИНЕ

ПРАЗНЕ су пећине
Само тишина древна унутра чами
Миленијуме у списе збира
Сунце зрацима у пећину провири
И таласи у пећину залазе
Тишину руше тако разговарају
О ономе о чему митови негда говораху

Митове које измисли старац
Гледајући у звезде пре првог слова
Оног што га Еол на песку
Таласом овог записа што у пећини живи записа

Онај старац сада је девојка на броду
Прича како су у овој пећини живели дивови
Брод упловаљава Зује апарати
Неким чудом пећина се шири
Ко да уста зинувша отвара

Тако се храни тако вековима одржава
Али нико о томе причу да напише

Лутам по мраку пећине
Али излаза из ове приче нема
Само сунчева светлост накратко провири
Новом броду пут да обасја
За песму што линију хоризонта
У мисао фабуле свија

И као што из оне пећине у Књигама
Заточени траже начин да изађу
Не слуте да се пећина у пећини још већој налази

Гледам небо видим облаке и
таласе што обалу песме запљускују
Чујем:

*Чувај се онога што је преко овога,
јер нема краја састављању многих књија ...*

ОКОМ ПЕСМЕ ОКО СВЕТЕ ГОРЕ

С ПАЛУБЕ брода посматрам/о светогорске манастире
Плави се море Егејско плаветнило небеско
Огледа се у таласима пени бродска стаза
Уранополис све више силуета на обали
Лука из које смо пошли која ће нас друге дочекати

С разних страна света стигли радозналци
И ја међ њима трећи као први пут
Задивљен светогорским пејзажима с манастирским здањима
Речи неизговорене осећају снагу
Духа што ирејери над њучином
И Неба што се на пучини као песми од Постања огледа

Светли бразда мора у погледу јата галебова
Расплићу се на *домешаним језицима* приче о манастирима
Прича је векове приближила о Свецима казује
А они нас из манастира гледају из наших погледа чују
Зује апарати – слике су гласници што свету светост проносе

О путовању сињим морем оком песме око Свете Горе
Атос у видном пољу Светац је што погледе
Прибира за Спис из којег шуми митова глас
О томе манастири лицем пучини окренути
Ишчекују да стигне Онај што биће спас

Можда у талас у светлост ову преображен
Што молитвена песма кроз векове призива
Док поезија вечног над пучином блиста
То слово усудно та видик Књига са праЛиста
У свет/л/ости светогорској

ПОСЛЕ СВЕГА

БИТИ зрнце песка
У пустињи људској
Званој фатаморгана